

РЕШЕНИЕ
№ 80
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 април 2013.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 62 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) – Софийска област (СО) против решение № 1039 от 10.12.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 970 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 23-2304717/23.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област издадено срещу „***” ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление с. Студена, община Перник, ул. „****” № 3, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 (пет хиляди) лв..

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно. Поддържа се теза, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е редовно съставен, предявен и връчен, като са съобразени правилата на ЗАНН. На тези основания се иска отмяна на атакувания съдебен акт и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „***” ЕООД, с. Студена се представлява от адв. Г.***. Оспорва жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова, дава заключение, че жалбата е неоснователна. Атакуваното решение е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка с касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, на основа на фактическите заключения на първата инстанция, във връзка с посочените в жалбата касационни основания и след направена преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните намира жалбата за неоснователна.

Атакуваният съдебен акт е валиден, допустим и правилен, както и не страда от посочените в жалбата пороци - основания за касирането му.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 16.01.2012 г. контролни органи на Д „ИТ“ СО в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство констатирали, че „***“ ЕООД в качество работодател, не е изпълнил дадено му с протокол, връчен на 01.02.2011г. задължително предписание за изплащане на уговорено трудово възнаграждение за извършена работа през месец август 2010г. на негови работници. За нарушението е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна решаващият състав на районния съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е констатирал, че същите са съставени съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и в едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Районният съд е приел обаче, че при образуване на административнонаказателното производство е допуснато друго съществено процесуално нарушение, опорочило законосъобразността му и обосноваващо отмяната на издаденото НП. Прието е, че актът е съставен в отсъствие на нарушителя при неспазване правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като е съставен и предявен и връчен на пълномощник на работодателя, упълномощен с общо пълномощно, не даващо му право да извършва правно валидни действия в административнонаказателния процес от името на упълномощителя. На тези основания районният съд е отменил процесното НП на процесуално основание без да разглежда спора в неговото същество.

Така постановеното решение е правилно като краен извод, макар и по съображенията да са различни от съдържащите се в мотивите на решението на първата съдебна инстанция.

Не се споделя позицията на районния съд за съставен акт в отсъствие на нарушителя, каквато е хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като липсвали на предпоставки за приложението ѝ. По делото е приложена покана за съставяне на АУАН, отправена от Д „ИТ“ СО до управителя на „***“ ЕООД, получена на 16.01.2012 г. от М. Л.*** – пълномощник. Тази покана касационния съд намира надлежно получена от лице, натоварено да приема книгата по смисъла на чл. 180, ал. 4 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Такова лице е Л.*** и на основание приложеното по делото пълномощно. Следователно адресатът на поканата – ЮЛ, респективно неговият управител, е бил известен, че е поканен за съставяне на акт за установено административно нарушение и не се е явил – осъществена е била хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и при тези условия е съставен акт. Порокът на процесното производство по налагане на административно наказание се е проявил в момента, в който законосъобразно съставеният в отсъствие на надлежно поканен и неявил се нарушител акт, е предявен и връчен отново на М. Л.*** - пълномощник без изрично пълномощно за водене на делата на нарушителя във връзка с образуване срещу упълномощителя на административнонаказателни производства. Това е съществено процесуално нарушение, с което се ограничава правото на защита на нарушителя. Административнонаказателната отговорност е лична, с единственото изключение, уредено в ЗАНН, че такава да може да бъде носена и от ЕТ или ЮЛ посредством техните представители по закон. От тук следва, че административнонаказателно производство срещу ЮЛ или ЕТ може да бъде образувано освен с предявяване, връчване и подписване на АУАН от законовия им представител, още единствено и само при извършване на посочените действия от техен изричен пълномощник, по силата на договорното представителство. Нарушението на правилата във връзка с предявяването и връчването на процесния АУАН е съществено

и ограничава правото на защита на лицето, посочено за нарушител, тъй като административнонаказателното „обвинение“ е предявено на лице без представителна власт.

Следва да се отбележи, че съгласно нормата на чл. 416, ал. 6 от КТ установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на НП се извършват по реда на ЗАНН, доколкото с този кодекс не е установен друг ред. Тук не се споделя позицията на първата съдебна инстанция, че редът установен с КТ е алтернативен. Редът е изричен и се предвижда именно по отношение на връчването на актовете, установяващи извършени нарушения на трудовото законодателство.

Тези разпоредби са изрични и са предвидени в специалния КТ, поради което по отношение връчването на АУАН за нарушения на трудовото законодателство следва да се прилага изричния ред и едва при празнота да се следват правилата на ЗАНН. И тъй като в настоящия случай съществени процесуални пороци са именно по отношение връчването на АУАН, то освен предявяването и връчването му на лице, различно от неговия управител и без изрично пълномощно, е налице и неправилно прилагане на общия ред по ЗАНН, като за прилагането на специалния ред по чл. 416, ал. 2 - 4 от КТ няма данни.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебния акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. И при извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение. Следователно касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1039 от 10.12.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 970 по описа на съда за 2012г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2304717/23.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област издадено срещу „***” ЕООД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:

1./п/

2./п/